

Feladó: **Buvári Tamás - SzeretFilm Stúdió** <buvari.tamas@szeretfilm.hu>
Date: 2024. szept. 16., H, 14:08
Subject: Fwd: ANYAFÖLD JÁTÉKFILM - TÁMOGATÁSI kérelem
To: <vnemetonkormanyzat@gmail.com>

Tisztelt Veszprémi Német Nemzetiségi Önkormányzat!
Kedves Eich Mária!

Engedje meg, hogy megkeressük ANYAFÖLD című játékfilmünk támogatásával kapcsolatban. Veszprémi stúdióink évekig biztonságban működött, de az idei évet nagyon nehéz teljesítenünk, így bátokodom felkeresni a filmprojektben esetlegesen érintett intézményeket. Minden támogatás sokat számít az alkotás elkészítéséhez.

Tisztelettel kérdezem, hogy lát-e esetleg lehetőséget, hogy a veszprémi önkormányzat, vagy más, az ügyben érintett költségvetési szereplő támogassa az alkotást? Támogatást kérő levelünket elküldtem Ovádi Péter képviselő és biztos úrnak, valamint Porga Gyula polgármester úrnak is.

Veszprémi stúdióink a tavalyi évben kezdte el forgatni az új játékfilmjét, melynek létjogosultságában erősen hiszünk, miközben más kulturális feladatainkat is ellátjuk.

A film több történelmi időben szól a magyar szülőföld, a magyar és a német anyanyelv értékeiről: Az Anyaföld munkacímű játékfilm három német nemzetiségi magyar főszereplő szemszögéből mutatja be, milyen következménye van az egyénre nézve a megbélyegzésnek, a számkivetettségnek, egy-egy népcsoport, nemzetiség bűnössé nyilvánításának, üldözötté válásának. A filmben a sváb nyelvjárás is szerepet játszik - magam nem emlékszem, hogy magyar játékfilmben erre példa lett volna mostanában. A filmben 1948-ban, 1983-ban és 2019-ben járunk. Nőket és férfiakat követünk, akik élni szeretnének, akik túl akarják élni a pokoli körülményeket, amikbe hirtelen, önszántukon kívül cseppentek. Kik ők valójában? Mik az álmaik, a céljaik, a vágyaik? Elérhetik azokat egyáltalán? Mi lesz velük a szép új világban? Választhattak volna másképpen? Vagy minden eleve elrendelt volt ezen a világon? Erről szól az Anyaföld. A film költségvetése 40 M Ft., amelyből 18 M Ft. koproduceri támogatást kaptunk a technikai felszereléseket és az utómunka stúdió háttérrel illetően, továbbá 12 M Ft. már a filmforgatás rendelkezésre áll. Pillanatnyilag tehát 10 M Ft. támogatás hiányzik a költségvetésből. Ez az összeg filmes mércével rendkívül alacsony, azonban a film koncepciójánál éppen ezt, az alacsony költségvetést és a közösségi finanszírozást gondoltuk a megvalósítás biztosítékának.

Egyesületünk futó projektjei még a HAZATÉRŐK dokumentumfilm, amely Mádl Ferenc családjának történetéről szól, és a KÉK MADÁR TÁNCMŰHELY táncoktatása, amelyet hátrányos helyzetű és sérült gyerekek számára is végez.

Előző filmes projektjeink sikeresek voltak, és a helyi, veszprémi kötődést erősítették:

<https://magyarnemzet.hu/kultura/2022/03/magdolna-egy-fiatal-vertanu-elete-a-filmvasznon>

<https://www.veol.hu/helyi-kultura/2023/07/utazasok-lelki-sikon>

Kérjük szépen, amennyiben lehetősége van, támogassa ANYAFÖLD című projektünket! A projekt érinti a 2024-es és a 2025-ös költségvetési évet.

<https://youtu.be/hynUeDGvUn4>

<https://filmtett.ro/cikk/elvandorlas-a-szamos-partrol-buvari-tamas-fold-es-vas-forgatasi-beszamolo>

EZEN A LINKEN található a támogatói szintek leírásai:

<https://www.szeretfilm.hu/hirek/2024-04-16/anyafold-kozossegi-finanszirozast-inditunk>

Köszönöm szépen!

Tiszteletel,

Turós-Máté Kinga

elnök

Szeretfilm Stúdió Egyesület

Buvári Tamás

filmrendező, producer

buvari.tamas@szeretfilm.hu

+36 30 602 4142

SzeretFilm Stúdió

Veszprém

www.szeretfilm.hu

www.vimeo.com/szeretfilm

www.facebook.com/szeretfilm

MOTHER EARTH / FATHERLAND

ANYAFÖLD

föld és vas

játékfilm szinopszis

A játékfilm a XX. és a XXI. század három, egymástól jól elkülöníthető történelmi korszakában vizsgálja az anyaföld, a szülőháza elhagyásának történetét Közép-Európában. Három ember sorsán, egyéni tragédiáján keresztül láttatja azt a lélektusát, érzelmi válságot, fizikai választ, amelyek minden időben megkísértik az exodusok elszenvedőit, és azokat is, akik látszólag önként hagyják el otthonaikat. Magyarország, Németország, Románia és Ausztria – ezek az európai országok a történetek helyszínei. 1948-ban, 1983-ban és 2019-ben járunk.

1948. január 11., Veszprém Megye

Zeller Teréz 27 éves tanító

A falusi iskola tanítónője kiskora óta énekes szeretne lenni. 1945 első napjaiban részt vesz egy a veszprémi náci parancsnokságon tartott lemezfelvételen, így a német nemzetiségiek kitelepítése idején neve ott szerepel a kitelepítésre ítélték között, mint náci kollaboráns. Teréz férjét, aki a Volksbund tagja volt, 1945 nyarán hurcolják el a szovjet csapatok kontingensei kényszermunkára. 1948 januárjában Teréz egyedül indul útnak 40 kilós csomagjával. A tehervonathoz tanítványai, a helyi diákok és szülők néma csapata kíséri. A bakonyi faluból a Drezda melletti Pirna település barakktáborába kerül. A porig rombolt országban nem sok jó fogadja. Alkalmi munkákból tengődik, többször kerül veszélyes helyzetbe, megverik, megszegyenítik, felismer egy volt SS katonát, akivel még Magyarországon találkozott, ami miatt Teréz a katona feljelentését fontolgatja. Mikor ezt közli vele, az ex katona megfenyegeti, hogy feltárja Teréz énekes múltját, a náci lemezfelvételt. Egyetlen barátja van, egy idősebb nő, aki a lányaként bánik vele, segíti, ha tudja. Teréz egy majorságban dolgozik, teheneket fej. Kiszemeli magának a helyi tanácselnök, aki egyre erőszakosabban udvarol neki, miközben felvillantja Teréz előtt az éneklés lehetőségét, helyi rendezvényeken, bálokon. Teréz kötélnek látszik állni, ám az első lehetőség alkalmával csúnyán megalázzák a tanácselnök ismerősei. A konfliktus alkalmából súlyos helyzet alakul ki, Teréz meglövi a tanácselnök elvtársat.

Elhatározza, hogy hazaszökik Magyarországra. Erdőn, mezőn át gyalogol, ruhája átázik, majdnem megfagy. Talál egy kis ladikot egy folyóparton. Nádból fekhelyet készít magának, kimerülten fekszik el a csónak aljában. A nagy víz kelet felé sodorja a csónakot.

1983. október 13., Kolozsvár

Berger Zoltán 48 éves fotóriporter

A fejezet kezdetén a német-magyar származású Zoltán feleségével és két kislányával kolozsvári lakásukban csomagol. Szép polgári lakás, amit szomorú szívvel hagynak ott, főként Zoltán felesége, Anna. Taxi viszi ki őket a pályaudvarra. A család évek óta várt az áttelepülési engedélyre, magyar nemzetiségiként kérvényezték azt a magyar anyanyelvűeket elnyomó ceausescu diktatúrában. Még egy utolsó kontrol és rettegés a határon: vonattal lépik át a Román-Magyar határt. Budapestre érve egy külvárosi kis házban találnak szállást, amely „ideiglenes állapot” aztán hosszú évekig tart. Zoltán nem tud elhelyezkedni a hivatásában, románok csúfolják, kiközösítik. A vasúttársaságnál kap munkát, raktáros, később kocsis rendező lesz a teherpályaudvaron. A kreatív férfi nehezen viseli a munkások között létezést, inni kezd, balhéba keveredik. Bolhapiacra jár, ahol eladogatja addig féltve őrzött fényképezőgépeit és fotóalbumait. Lételemévé válik az alkohol, aminek családja látja kárát – Zoltán külön költözik, egy munkásszállón húzza meg magát. Egy piacnap után régi lemezt talál a bolhapiacon. Hazaviszi, a munkásszálló kultúrtermében felteszi a lemezt a lemezjátszóra. Teréz régi hangfelvételét halljuk, amint német nyelven énekel. Ekkor néhány férfi nekiesik Zoltánnak, a „mocskos románnak”, és agyba-főbe verik. A kórházban látogatja meg két kislánya, ahol a férfi élet és halál között lebeg, kérdéses, hogy felépül-e. Később aztán minden rendben lévőknek látszik, a kislányok kísérik ki édesapjukat a kórházból.

2019. június 25., Veszprém

Lohn Ildikó 42 éves szakácsnő

Ildikónak egy gimnazista fia van, akivel kettesben élnek, miközben volt férje minduntalan zaklatja őket. A nő két műszakban dolgozik egy vidéki nagyvárosban, Magyarországon. Szakácsnő egy hotelben, éjjelenként pedig titokban egy Balaton parti bárban táncol. Egy nap válasz érkezik számára az egyik külföldi állás-interjúval kapcsolatban, miszerint az ausztriai Grác városában, a fotói illetve videói alapján kiválasztották egy bárba, revű táncosnőnek. A lehetőség Ildikó örökös vágya előtt nyit ajtót, miszerint „igazi” táncosként dolgozhasson. A nő fut, sportol, karban tartja a testét, évek óta reménykedik, és most végre kiválasztották egy revűbe táncolni. A kiköltözés arra is megoldásnak látszik, hogy volt férje ne zaklassa a családot. Ausztriába utaznak Ildikó autójával, egy panzióban szállásolják el őket. Ildikónak egyelőre azonban csak a sztriptíz tánc kínálkozik lehetőségképpen, ami mellett ígéretet kap, hogy hamarosan cserélődni fog a revű tánckara is. Az egyik éjszaka belekeveredik egy náci-színesbőrű balhéba, de megússza, végül mint „mocskos magyar bevándorló” kullog haza a munkahelyéről. Hónapok telnek el. Egy galériában takarít, ahol összetalálkozik egy színháztulajdonossal. A galériában éppen Berger Zoltán kolozsvári fotóiból rendeznek kiállítást, Ildikó pedig ajánlatot kap a színháztulajdonostól egy próbatáncra. A date alapján bemegy a színházba és bemutat egy táncot a tulajdonosnak, aki tisztességtelen ajánlatot tesz neki, amit Ildikó nem fogad el. Ekkor azonban nem várt fordulat történik: egy külföldiekből álló banda betör a színházba, és kegyetlenül megölik a tulajdonost, akivel üzleti vitáik voltak. Ildikó éppen csak kiszabadul a helyzetből, a folyosón bújik meg, ahonnan rémülten nézi, hogy azok mit művelnek. A férfiak észreveszik a rejtékhelyén, elindulnak felé. A nő torzult arca az utolsó pillanatokban. Aztán megnyugvás: Ildikó egy csodás revűben táncol, zajos sikert aratva közönsége előtt.

A filmben 1948-ban, 1983-ban és 2019-ben járunk. Nőket és férfiakat követünk, akik élni szeretnének, akik túl akarják élni a pokoli körülményeket, amikbe hirtelen, önszántukon kívül belecseppentek. Kik ők valójában? Mik az álmaik, a céljaik, a vágyaik? Elérhetik azokat egyáltalán? Mi lesz velük a szép új világban? Választhattak volna másképpen? Vagy minden eleve elrendelt volt ezen a világon? Erről szól az Anyaföld.